

การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุภัททนา เจริญวิทย์

๒๑ ส.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

h 4๙๐๒๒

การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุภัทธานา เจริญวัลย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และ เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 627 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย ตามสัดส่วนของจำนวนห้องเรียน โรงเรียนที่มี 8 - 14 ห้อง สุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้อง โรงเรียนที่มี 15 ห้องขึ้นไป สุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา พบว่านักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 4 ปี 4 ปี และ 2 ปี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชาดีกว่านักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ ไม่แตกต่างกัน

A STUDY ON ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LEARNING/OF MATHAYOM
SUKSA 1 STUDENTS FROM THE SECONDARY SCHOOLS
SECONDARY EDUCATION DEPARTMENT BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUPANTANA JAREARNWAN

Presented in partial fulfilment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1997

The purposes of this study were to compare the Mathayom Suksa 1 students' attitudes toward English learning as related to sexes, experiences of English learning, grades and parents' occupations. The subjects were 627 Mathayom Suksa 1 students from the secondary schools, Secondary Education Department Bangkok. They were selected by a simple random sampling technique by choosing 1 room from the school which has 8 - 14 rooms and 2 rooms from the school which has more than 14 rooms. The Attitude Towards English Questionair was used as the instrument for data collection. The t-test and F-test were used in testing the hypothesis.

The results of this study were as follows :

1. The Mathayom Suksa 1 students from the secondary schools, Secondary Education Department Bangkok had a middle level attitude towards English learning.

2. The Mathayom Suksa 1 students who has different sexes differed in their attitudes toward English learning at the .05 level of significance. The female students had better attitude than the male students.

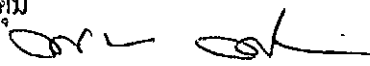
3. The Mathayom Suksa 1 students who had different experience of English learning didn't differ in all areas of their attitudes except the attitude towards English learning in the areas of content, that is ; the students who had experience of English learning more than 4 years, 4 year and 2 years had better attitude than the students who had experience of English learning less than 2 years.

4. The Mathayom Suksa 1 students in different grades had different attitudes toward English learning and there were different attitudes toward English learning in areas of content, teacher and activity at the .05 level of significance. But in the area of place, there was no difference.

5. The Mathayom Suksa 1 students whose parents had the different occupations didn't differ in any areas of their attitudes.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

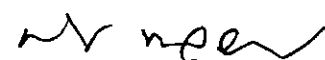
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา)
.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ท่องภักดี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา)
.....กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ท่องภักดี)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เทียบธรรมประสิทธิ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ประธานกรรมการที่ปรึกษา และควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศน ทองภักดี กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เข็มธงประสิทธิ์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่ม 3 ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ตลอดจนอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2539 ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์สาริณี พงษ์เจริญไทย อาจารย์วิริยา พันธุ์คง และอาจารย์วัชรินทร์ มั่งคั่ง รวมทั้งเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทจิตวิทยาการแนะแนว ภาคพิเศษ รุ่นที่ 3 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาตลอด

ผลความดีจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้พันเอกพิเศษจิระศักดิ์ เจริญวัลย์ และคุณโสภาพรรณ ชินะจิตร ผู้ให้กำเนิด สนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ลูกด้วยดีเสมอมา
ขอกราบขอบพระคุณ

สุภัททนา เจริญวัลย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	8
ความหมายของทัศนคติ	8
ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ	10
แหล่งการ เกิดทัศนคติ	11
ความหมายของทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	11
การวัดทัศนคติ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการ เรียน	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	20
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	22
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	52
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	52
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	52
	วิธีดำเนินการวิจัย	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สรุปการศึกษาค้นคว้า	54
	อภิปรายผล	56
	ข้อเสนอแนะ	59
	ข้อแนะนำเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป	59
	บรรณานุกรม	60
	ภาคผนวก	66
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	76

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	31
3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	32
4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับผลการเรียน	32
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ...	33
6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กลุ่มรวม)	34
7 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ	35
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ..	36
9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับผลการเรียน	38
10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	40
11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนก ตามเพศ	42
12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	44
13 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา วิชา จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายคู่	45
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับผลการเรียน	46

15	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม จำแนกตามผลการเรียนเป็นรายคู่	47
16	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา จำแนกตามผลการเรียนเป็นรายคู่	48
17	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน จำแนกตามระดับผลการเรียนเป็นรายคู่	49
18	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับผลการเรียน เป็นรายคู่	50
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พินิจพิเคราะห์

ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว / ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความก้าวหน้าในด้านวิชาการ เป็นส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศชาติให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ การพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลในชาติอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง และการพัฒนาบุคคลก็ต้องอาศัยการศึกษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมได้ เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ (สีปนนท์ เกตทัต. 2522 : 10)

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนมีหลายประการ และปัญหาประการหนึ่งก็คือ ตัวผู้เรียนเอง (จรรยา วิรุฬรัตน์. 2521 : 112) นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าสติปัญญา และความสามารถ บางคนต้องเรียนซ้ำหรือลาออกกลางคันทั้ง ๆ ที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ในขณะที่นักเรียนบางคนมีความถนัดทางการเรียนปานกลางหรือต่ำกว่ากลับประสบความสำเร็จทางการเรียน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอวยชัย วิยสุวรรณ (2521 : 120) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากความสามารถทางสติปัญญาแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ คุณภาพทางการจัดการศึกษา กิจกรรมทางการเรียน ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด คุณลักษณะของผู้เรียน แนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเมเร็น และเลมาน (สุดฤทัย มุขยวงศา. 2533 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Mechren and Lahman. 1975 : 12 - 13) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใด ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน นอกจากนี้ ไรท์แฮนด์ (จารุลักษณ์ พินพรหมราช. 2528 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Righthand. 1965 : 68 - 72) พบว่า ตัวทำนายผลการเรียนว่าจะสำเร็จหรือไม่ นั่นคือ ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของบราวน์ และโฮลซ์แมน (Brown and Holtzman. 1976 : 4) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อัททัน ทันสม (2535 : 80)

ที่กล่าวว่า แม้ว่าบางปัญหาอาจจะคิดว่ามีสาเหตุมาจาก สิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่น ๆ แต่แท้ที่จริง แล้วสิ่งสำคัญ คือ ทักษะคิด

จุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ปี 2539 มีจุดประสงค์ปลายทาง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย ทักษะคิดเป็นจุดประสงค์ปลายทางในระดับของจิตพิสัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 97)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยได้สำรวจผลการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ปรากฏว่า ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นที่น่าวิตก และควรได้รับการศึกษาหาข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนกับวิชาอื่น ๆ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สอบไม่ผ่านมากที่สุด

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 503 คน สอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ผ่าน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 23.84 ในจำนวนนี้มีนักเรียน 105 คน ที่ผลการเรียนเป็น 0 นักเรียน 5 คน ที่ผลการเรียนเป็น ร และผลการเรียนเป็น มส 10 คน เมื่อเทียบกับผลการสอบวิชาคณิตศาสตร์ มีนักเรียนสอบไม่ผ่าน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และผลการสอบวิชาประชากรกับสิ่งแวดล้อม มีนักเรียนสอบไม่ผ่าน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27

ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ฝ่ายแนะแนวได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนที่สอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า มีนักเรียนเพียง 5 คน ที่คิดว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ แต่ก็ไม่อยากเรียน นักเรียนอีก 95 คน ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ในจำนวนนี้มีนักเรียน 25 คน ที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษและไม่ชอบครูผู้สอน อีก 70 คน ไม่ชอบภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา เพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ยากมาก ครูดื้อช้าและเข้มงวด จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าปัญหาการเรียนของนักเรียนที่เกิดขึ้นนั้น มีสาเหตุมาจากการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

และจากการประชุมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา ได้ข้อสรุปว่า ครูผู้สอนควรที่จะได้ปรับปรุงวิธีการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ปี 2539 ซึ่งเน้นการนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ และเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า แต่ละโรงเรียนมีปัญหาล้ายคลึงกัน คือ มีจำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านประมาณ 20% - 25% มีนักเรียนหนีเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมอุปกรณ์การเรียน ไม่นำหนังสือมาโรงเรียน

จากปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการพัฒนาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับครูแนะแนว ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้ทราบถึงความคิดและความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และใช้ข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาทัศนคติของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 จำนวนทั้งหมด 6,767 คน จาก 11 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 638 คน จาก 11 โรงเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของโรงเรียน โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียน 8 - 14 ห้อง สุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้อง โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียน 15 ห้องขึ้นไป สุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง

3. การศึกษาค้นคว้านี้จัดทำในระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

4.1.1 เพศ

4.1.2 ประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 3 ระดับ

คือ

4.1.2.1 เคยเรียนน้อยกว่า 2 ปี

4.1.2.2 เคยเรียนมา 2 ปี

4.1.2.3 เคยเรียนมา 4 ปี

4.1.2.4 เคยเรียนมากกว่า 4 ปี

4.1.3 ระดับผลการเรียน แบ่งเป็น 5 ระดับ

4.1.3.1 ระดับผลการเรียนเป็น 4 หมายถึง ช่วงคะแนน

80 - 100

4.1.3.2 ระดับผลการเรียนเป็น 3 หมายถึง ช่วงคะแนน

70 - 79

4.1.3.3 ระดับผลการเรียนเป็น 2 หมายถึง ช่วงคะแนน

60 - 69

4.1.3.4 ระดับผลการเรียนเป็น 1 หมายถึง ช่วงคะแนน

50 - 59

4.1.3.5 ระดับผลการเรียนเป็น 0 หมายถึง ช่วงคะแนน

0 - 49

4.1.4 อาชีพของผู้ปกครอง

4.1.4.1 ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ

4.1.4.2 นักธุรกิจ

4.1.4.3 ครู

4.1.4.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.1.4.5 รับจ้างทั่วไป

4.1.4.6 อื่น ๆ

4.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.1 ด้านเนื้อหาวิชา

4.2.2 ด้านครูผู้สอน

4.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.2.4 ด้านสถานที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา

2. โรงเรียนในสังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบในการบริหารการศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 มี 11 โรงเรียน ดังต่อไปนี้

- 2.1 โรงเรียนแม่กะสัน
- 2.2 โรงเรียนศรีอยุธยา
- 2.3 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
- 2.4 โรงเรียนหอวัง
- 2.5 โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา
- 2.6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง
- 2.7 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
- 2.8 โรงเรียนราชวินิตบางเขน
- 2.9 โรงเรียนสีกัน
- 2.10 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย
- 2.11 โรงเรียนสารวิทยา

3. ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก แนวโน้ม พฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ความคิดที่มีต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในแง่ ง่ายหรือยาก มีประโยชน์หรือไร้ค่า เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ความรู้สึกที่มีต่อเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษในแง่พอใจหรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ น่าสนใจหรือน่าเบื่อหน่าย และทำที่หรือ แนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเตรียมบทเรียนบ้างหรือไม่ การอ่านเนื้อหาบ่อยครั้งหรือไม่เคยเลย

3.2 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดความเห็นที่มีต่อตัวครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในแง่ดีและไม่ดี ได้แก่ ครูดูหรือใจดี ครูตรงต่อเวลาหรือมักล่าช้า ความรู้สึกที่มีต่อครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ชอบหรือไม่ชอบ อยากเข้าหาหรืออยากหลีกเลี่ยง และทำที่หรือ แนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การอาสาทำกิจกรรมร่วมกับครู หรือไม่เคยเลย

3.3 ด้านกิจกรรม หมายถึง ความคิดที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความคิดในแง่กิจกรรมที่ครูใช้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ชอบหรือไม่ชอบ น่าสนใจหรือน่าเบื่อหน่าย และท่าทีหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความตั้งใจที่จะทำกิจกรรม ความเต็มใจหรือไม่เต็มใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.4 ด้านสถานที่ หมายถึง ความคิดที่มีต่อสถานที่ที่ใช้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในแง่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ดีหรือไม่ดี ความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ที่ใช้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในแง่พอใจหรือไม่พอใจ และท่าทีหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อสถานที่ที่ใช้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความกระตือรือร้นที่จะเข้าห้องเรียนหรือหาโอกาสออกนอกห้องเรียน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของทัศนคติ

1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ

1.3 แหล่งการเกิดทัศนคติ

1.4 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.5 การวัดทัศนคติ

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535 : 328) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2519 : 14) ก็ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากที่ให้บุคคลมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนั้นไม่อาจสามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสุขษ์ (2528 : 172) ก็ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ และแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจที่แสดงความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก

หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัสนคติที่ไม่ดีหรือทัสนคติทางลบ

✓ สุรางค์ จันทรเฒ (2524 : 40) กล่าวว่า ทัสนคติ คือ สภาพจิตใจของบุคคลแต่ละคนที่เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ อันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

วารินทร์ สายโอบเอื้อ (2522 : 125) กล่าวว่า ทัสนคติ หมายถึง ความรู้สึกและท่าทีของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นความรู้สึกในทางชอบ ไม่ชอบ และมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นตามความรู้สึกดังกล่าว

พจน์ วรกวิน (2522 : 60) กล่าวว่า ทัสนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อหรือแนวโน้มที่พร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ โรคิช (Rokeach, 1970 : 112) ที่กล่าวว่า ทัสนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530 : 184) สรุปว่า ทัสนคติ คือ การลงความเห็นของความรู้สึกจากการที่ได้รับรู้ว่า สิ่งใด คนใด สถานการณ์ใด สถาบันใด ตัวใด ดีหรือไม่ดีเพียงใด

ศักดิ์ สุนทรเสนี (2531 : 2) ได้อธิบายความหมายของทัสนคติไว้ดังนี้

1. ทัสนคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียงหรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. ทัสนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด

3. ทัสนคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนอง

จากความหมายของทัสนคติดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัสนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความเชื่อ และแนวโน้มพฤติกรรมหรือท่าทีที่จะตอบสนองต่อประสบการณ์หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในแง่ดีและในแง่ไม่ดี ในแง่ดี ได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์

ความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความตั้งใจที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นหรือต่อประสบการณ์นั้น ในแง่ไม่ดี ได้แก่ การไม่เห็นถึงคุณค่า ความรู้สึกไม่พอใจ ความรู้สึกไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้น ๆ

1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ

ไพบูลย์ อินทริวิชา (2517 : 17) ได้สรุปลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ได้ติดตัวมาแต่เกิด

2. ทัศนคติ เป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิด และการกระทำของบุคคล เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางให้ทราบล่วงหน้าว่า บุคคลประสงค์สิ่งใดแล้วบุคคลนั้นจะทำต่อสิ่งนั้นลักษณะใด

3. แม้ว่าทัศนคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ และการเรียนรู้

เฉลิมพล ศรีหงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม (2521 : 10) สรุปว่า ทัศนคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อถือหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็คือ การที่บุคคลสามารถนำเอาคุณค่าของสังคมที่ได้รับการสั่งสอน และถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินหรือพิจารณาในส่วนที่มีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่เป็นเรื่องเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รักเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

1.3 แหล่งการเกิดทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91 - 99) กล่าวถึงแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติไว้ 4 แหล่ง ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทัศนคติ คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงข้าม ถ้ามีประสบการณ์ไม่ดีก็จะมีความรู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กได้รับการสั่งสอนหรือบอกจากผู้ปกครองเสมอว่าการขโมยสิ่งของของคนอื่นไม่ดี เด็กจะมีทัศนคติเช่นนั้น
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบผู้อื่น เช่น บิดาของนาย ก กลัวเสียงฟ้าร้อง นาย ก ก็มีทัศนคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งน่ากลัว
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) ทัศนคติบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่าง

1.4 ความหมายของทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนเกี่ยวกับตัวครู การศึกษา และเพื่อน และแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียน สนใจการเรียนมีความรู้สึกว่า ครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude)

นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่า เป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ทักษะในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทักษะในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จารุลักษณ์ พิมพ์พรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทักษะทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา เตียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า ทักษะทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนและการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

ทัศนีย์ เลิศเจริญ (2538 : 29) สรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียน และที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจ มาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบ และไม่ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จากความหมายของทัศนคติ ลักษณะองค์ประกอบของทัศนคติ และความหมายของทัศนคติในการเรียนที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ว่า หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และท่าทีที่กระทำหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ตัวครูผู้สอน วิธีการสอนของครู สถานที่รวมทั้งบรรยากาศในชั้นเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในแง่บวก และในแง่ลบ ในแง่บวก ได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความตั้งใจที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในแง่ลบ ได้แก่ การไม่เห็นถึงคุณค่าหรือประโยชน์ของการเรียน ความรู้สึกไม่พอใจไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ

1.5 การวัดทัศนคติ

เซอร์สโตน (Thurstone. 1936 : 77) ให้ความเห็นว่า ทัศนคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจวัดได้ไว้นั่นเอง มีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่มีผู้คัดค้านว่า บางทีอาจจะคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจบิดเบือนจากทัศนคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น เซอร์สโตน จึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้ทัศนคติเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้การวัดทัศนคติจากคำตอบว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดทัศนคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

เซตติส และคนอื่น ๆ (Settiz and others. 1966 : 315) ได้ชี้ให้เห็นข้อดีของแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ตว่า ดีกว่าของเซอร์สโตน คือ ลิเคอร์ตใช้ข้อมากกว่า จึงทำให้ครอบคลุมเนื้อหาได้อย่างกว้างขวาง การสร้างก็ง่ายกว่าของเซอร์สโตน คือ ถ้ามีผู้ตอบ 2 คน ได้คะแนนเท่ากับ ผู้ตอบแต่ละคนอาจตอบเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยในข้อต่างกัน และต่างระดับกัน แต่เมื่อรวมคะแนนได้คะแนนเท่ากัน ถือว่าบุคคลมีทัศนคติอยู่ในระดับเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ตอบแต่ละข้อไม่เหมือนกัน และข้อความในแบบวัดทัศนคติไม่ว่าแบบใด เซอร์สโตนได้ให้ความเห็นว่า ต้องไม่เป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้หรือความจริง เพราะคำตอบของผู้ตอบต่อข้อความที่เป็นจริง จะไม่แสดงให้เห็นทัศนคติของผู้ตอบต่อสิ่งนั้น ๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 27 - 29) กล่าวถึง การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีมาตราส่วนประเมินค่าว่า วิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยการสร้างข้อความที่แสดงทัศนคติขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ข้อ คือ 1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้เลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งในแต่ละข้อ การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความ เช่น ข้อความที่เป็นไปในทางบวก ถ้าผู้ตอบตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้คะแนน 1 คะแนน แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่าเห็นด้วยอย่างมาก ให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความในทางลบ ถ้าผู้ตอบตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้ 5 คะแนน แล้วลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า เห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 482 - 485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ต (Likert) ที่เป็นที่ยอมรับ กับแบบวัดทัศนคติของเธอร์สโตน ในแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดทัศนคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดทัศนคติ ซึ่ง ลิเคอร์ต ถือว่าผู้มีทัศนคติต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะน้อย ในทางตรงกันข้าม ผู้มีทัศนคติไม่ติดต่อกับสิ่งใดนั้นโอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อย และโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของผู้ตอบในแบบวัดทัศนคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ต ครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลางเหมือนกับการตัดสินข้อความของผู้ตัดสินข้อความตามแบบของเธอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบทัศนคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

จากความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวถึง การวัดทัศนคติ ผู้วิจัยจึงใช้การวัดทัศนคติโดยวิธีมาตราส่วนประเมินค่าตามแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ต ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวาง และการสร้างก็ง่ายกว่าของเธอร์สโตน

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิเคอร์ต์ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดทัศนคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของทัศนคติ และสิ่งที่วัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อขึ้น ๆ โดยให้กลุ่มเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบ ซึ่ง ลิเคอร์ต์ ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้

1. ข้อความควรจะเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวก และข้อความในทางลบคละกันไป

3. ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน

จำนวนข้อที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีประมาณ 20 - 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของเรื่องที่จะวัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในสเกลโดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อ เลือกดังกล่าวแล้ว

ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กับกลุ่มที่เราจะศึกษาจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

✓ 1.6 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียน

การวิจัยในต่างประเทศ

มอริส (ศิริรัตน์ ภูัสกลเจริญศักดิ์. 2529 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Morris. 1961 : 23) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนดีในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และเกรด 9 จำนวน 97 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจจนสิ้นสุดในการเรียน และทัศนคติในการเรียน

๑) เบลด์โซ (Bledsoe. 1971 : 121 - 122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียน โดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

๒) โคเวล และ เอ็นทวิสเซล (Cowell and Entwistle. 1971 : 85 - 89) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีวิธีการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว และเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓) ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985 : 181 - 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวว่าหลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง ทุเรษบีบ ข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

๔) การวิจัยในประเทศ

นภาพร เมษรักวานิช (2515 : 66 - 67) ศึกษาความสัมพันธ์ของนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสำรวจนิสัย และทัศนคติในการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัย และทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

๕) วิญญู พูลศรี (2523 : 33 - 39) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลทางการเรียน นิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนนิสัย และทัศนคติในการเรียนสูงขึ้น

๑ ธีระวัฒน์ พูลทวี (2523 : 42) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัย และทัศนคติในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุโมงค์ จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีคะแนนนิสัย และทัศนคติทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พะเยาว์ ตัดมณี (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต พบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต มีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาต่างกัน นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษา นักเรียนโรงเรียนสาธิต นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่านักเรียนชาย

มาลินี วงศ์นาม (2527 : 51 - 53) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้าน เพศ วิชาเอก และวุฒิทางการศึกษาเดิมก่อนการเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 420 คน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาสุขศึกษา นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาดีกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา มีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษามีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

วิชชุดา เตียวกุล (2528 : 2) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรม และแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้ง 2 กลุ่ม อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

สุปรียา อินทวิโรทัย (2529 : 66 - 71) ศึกษาการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 จำนวน 36 คน ผลของการศึกษาพบว่า

ความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ ภูัสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 63) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ส ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวนีย์ สติวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พันธุ์ศรี สิทธิชัย (2530 : 60 - 61) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาพันธ์ ทันสม (2535 : 73) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ เจริญเลิศ (2538 : 53) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขามเฒ่าวิทยา อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนทั้งต่างประเทศและในประเทศสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนเช่นกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร และความต้องการของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 6767 คน จาก 11 โรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนแม่กะสัน
2. โรงเรียนศรีอยุธยา
3. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
4. โรงเรียนหอวัง
5. โรงเรียนดอนเมืองจตุรจินดา
6. โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง
7. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
8. โรงเรียนราชวินิตบางเขน
9. โรงเรียนสีกัน
10. โรงเรียนเทพศิรินทร์วรณาลัย
11. โรงเรียนสารวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียน มท. / ๒๔๑. มัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 638 คน จาก 11 โรงเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของโรงเรียน โรงเรียนที่มีจำนวนห้อง 8 - 14 ห้อง สุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้อง โรงเรียนที่มีจำนวนห้องเรียน 15 ห้อง สุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน ห้อง เรียน	จำนวนประชากร			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			
		ชาย	หญิง	ทั้งหมด	ห้อง	ชาย	หญิง	ทั้งหมด
1. มักกะสัน	9	125	144	269	1	19	15	34
2. ศรีอยุธยา	10	120	313	433	1	15	27	42
3. สามเสนวิทยาลัย	16	450	331	781	2	44	52	96
4. หอวัง	17	414	431	845	2	49	51	100
5. ดอนเมืองจตุรจินดา	14	346	295	641	1	25	21	46
6. ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	14	299	281	580	1	24	22	46
7. สันติราษฎร์วิทยาลัย	12	243	280	523	1	19	23	42
8. ราชวินิตบางเขน	14	282	296	578	1	20	22	42
9. สีกัน	14	349	308	657	1	26	22	48
10. ฤทธิยะวรรณาลัย	18	483	367	850	2	41	53	94
11. สาร์วิทยา	14	301	309	610	1	22	26	48
รวม	151	3412	3355	6767	14	304	334	638

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลรายละเอียดของนักเรียนตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แยกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

วิธีการสร้างแบบสอบถามทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียน
2. ศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของ สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 163 - 168) ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2531 : 137 - 143) จริญญา วิไลวรรณ (2532 : 111 - 120) ทศนีย์ เจริญเลิศ (2538 : 225 - 232) และสันติพร ภูพงษ์ (2537 : 90 - 95) แล้วสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมายของการศึกษา และความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นเรื่องที่ครอบคลุมกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามนิยามศัพท์เฉพาะ 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

<u>คำชี้แจง</u>	แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้ เป็นแบบวัดความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผย และไม่มีผลต่อการพิจารณาคะแนนในวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น <u>ขอให้</u> <u>นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ</u> ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด	
<u>คำชี้แจง</u>	กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนเพียงข้อละช่องเดียวเท่านั้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาก
/ ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ด้านเนื้อหา</u>					
0	วิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อข้าพเจ้า					
	อย่างมาก					
00	ข้าพเจ้า เชื่อกาเรียนภาษาอังกฤษ					
000	ข้าพเจ้ามักจะหาโอกาสออกนอกห้องใน					
	ขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ถ้าเป็นทางบวกให้คะแนนดังนี้

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน
- เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน
- ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน
- ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบให้คะแนนตรงกันข้ามกับทางบวก

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ดร.พิตร ทองชั้น ผศ.ไพศาล อันประเสริฐ อ.วิไลลักษณ์ พงษ์ไสภา พิจารณาความสอดคล้องตามความมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

✓4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อที่ได้มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปมาใช้ในการทดลอง จำนวน 49 ข้อ

5. นำข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) /ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.8858 และได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้านดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชาเท่ากับ .7649 ด้านครูผู้สอนเท่ากับ 0.6740 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเท่ากับ 0.7705 และด้านสถานที่เท่ากับ 0.7403

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. สืบหาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนโรงเรียน ห้องเรียน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดมัธยมศึกษาส่วนกลาง ปีการศึกษา 2539

2. ขออนุญาตรวบรวมข้อมูล โดยนัดวันเวลาที่จะทำการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลตามวันเวลาที่นัดหมาย

3. นำกระดาษคำตอบของแบบสอบถามที่ส่งคืนมาตรวจให้คะแนนดังนี้

3.1 ข้อคำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

3.2 ข้อคำถามเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

4. แจกแจงความถี่ของแบบสอบถามแต่ละข้อ จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

5. หาความถี่ในแต่ละช่องรายการแล้วคูณด้วยคะแนนประจำช่อง

6. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 5 มาเฉลี่ยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

7. นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีทัศนคติที่ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีทัศนคติที่ดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีทัศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีทัศนคติที่ไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีทัศนคติที่ไม่ดีมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ,

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2, 3 และ 4

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ (Ferguson. 1981 : 49)

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

2531 : 151)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดด้วยยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์เครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้การแจกแจงแบบทวิ (พวงรัตน์
ทวิรัตน์. 2531 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (พวงรัตน์
ทวิรัตน์. 2531 : 132 - 133)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบ สอบถามแต่ละข้อ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
ที่เป็นอิสระจากกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
n_1, n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 , 3 และ 4 ใช้สถิติ F-test

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
MS_A	แทน	Mean Square ระหว่างกลุ่ม
MS_W	แทน	Mean Square ภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 หาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง โดยการนำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาโดยการนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test

3.2 การวิเคราะห์ตามตัวแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียนและอาชีพผู้ปกครอง โดยใช้สถิติ F-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียนและอาชีพของผู้ปกครอง ดังตาราง 2 - 5

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	339 ✓	54.1 ✓
หญิง	288 ✓	44.5 ✓
ไม่ระบุเพศ	9 ✓	1.4 ✓
รวม	627 ✓	100.00 ✓

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ปี	54	8.6
2 ปี	186	29.7
4 ปี	106	16.9
มากกว่า 4 ปี	271	43.2
ไม่ระบุ	10	1.6
รวม	627	100.00

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับผลการเรียน

ระดับผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
0	36	5.7
1	157	25.0
2	164	26.2
3	118	18.8
4	139	22.2
ไม่ระบุ	13	2.1
รวม	627	100.00

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ	151	24.1
นักธุรกิจ	26	4.1
ครู	22	3.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	69	11.0
รับจ้างทั่วไป	216	34.4
อื่น ๆ	132	21.1
ไม่ระบุ	11	1.8
รวม	627	100.00

จากตาราง 2 - 5 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง คือ มีนักเรียนชาย 339 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 มีนักเรียนหญิง 279 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 เมื่อแยกตามกลุ่มประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีนักเรียนที่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ น้อยกว่า 2 ปี 54 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้ว 2 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้ว 4 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 4 ปี จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 เมื่อแยกตามกลุ่มผลการเรียน มีนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น 0 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น 1 จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น 2 จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น 3 จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 นักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนเป็น 4 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และเมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพของผู้ปกครอง มีนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นนักธุรกิจ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นครู จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ นอกจาก 5 กลุ่มอาชีพที่กล่าวมาจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาโดยการนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 6 - 10

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กลุ่มรวม)

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	627	3.2699	.4818	ปานกลาง
ด้านเนื้อหาวิชา	627	3.4585	.5920	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	627	3.4594	.5897	ปานกลาง
ด้านกิจกรรม	627	3.2340	.5971	ปานกลาง
ด้านสถานที่	627	2.7798	.6202	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	ชาย	339	3.2093	.4700	ปานกลาง
	หญิง	279	3.3435	.4867	ปานกลาง
ด้านเนื้อหา	ชาย	339	3.3453	.5768	ปานกลาง
	หญิง	279	3.5959	.5820	ดี
ด้านครู	ชาย	339	3.3468	.5778	ปานกลาง
	หญิง	279	3.5477	.5930	ดี
ด้านกิจกรรม	ชาย	339	3.1901	.5873	ปานกลาง
	หญิง	279	3.2875	.6055	ปานกลาง
ด้านสถานที่	ชาย	339	2.7958	.5797	ปานกลาง
	หญิง	279	2.7603	.6666	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อแยกแต่ละด้านพบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี ส่วนด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ นักเรียนทั้งชายและหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ				
	ค่าสถิติ	น้อยกว่า 2 ปี (n = 54)	2 ปี (n = 186)	4 ปี (n = 106)	มากกว่า 4 ปี (n = 271)
ทัศนคติโดยรวม	$\bar{X}$	3.1391	3.2753	3.2372	3.2974
	S.D.	.3618	.4936	.5026	.4864
	ระดับการแปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	3.2222	3.4735	3.3811	3.5100
	S.D.	.4624	.5446	.6202	.6216
	ระดับการแปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี
ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	3.3434	3.4673	3.4134	3.4841
	S.D.	.4734	.5981	.6222	.5900
	ระดับการแปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านกิจกรรม	$\bar{X}$	3.1825	3.2285	3.1813	3.2686
	S.D.	.4219	.6173	.5989	.6124
	ระดับการแปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านสถานที่	$\bar{X}$	2.6831	2.7832	2.8690	2.7597
	S.D.	.6283	.6443	.5265	.6344
	ระดับการแปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทัศนคติโดยรวม กับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนมากกว่า 4 ปี มีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาในระดับที่ดี

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับผลการเรียน

ตัวแปร	ระดับผลการเรียน					
	ค่าสถิติ	0 (n = 36)	1 (n = 157)	2 (n = 164)	3 (n = 118)	4 (n = 139)
ทัศนคติโดยรวม	$\bar{X}$	3.0782	3.0985	3.1465	3.3864	3.5597
	S.D.	.3682	.4253	.4251	.4757	.4911
	ระดับการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี
	แปลผล					
ด้านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	3.1611	3.2110	3.3024	3.6458	3.8422
	S.D.	.5576	.5022	.5513	.5545	.5268
	ระดับการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ดี
	แปลผล					
ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	3.3131	3.2687	3.3525	3.5601	3.7560
	S.D.	.4200	.5480	.5481	.5777	.6195
	ระดับการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ดี
	แปลผล					
ด้านกิจกรรม	$\bar{X}$	3.0060	3.0728	3.0976	3.3584	3.5313
	S.D.	.4384	.5261	.4905	.6280	.6659
	ระดับการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี
	แปลผล					
ด้านสถานที่	$\bar{X}$	2.7654	2.7431	2.7107	2.7853	2.8929
	S.D.	.5824	.6421	.5700	.6770	.6203
	ระดับการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	แปลผล					

จากตาราง 9 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยรวม กับทัศนคติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 จะมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับทัศนคติที่ดี นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนเป็น 4 จะมีทัศนคติโดยรวม ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมอยู่ในระดับที่ดี

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปร	อาชีพของผู้ปกครอง						
	คำสถิติ	ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ (n = 151)	นักธุรกิจ (n = 26)	ครู (n = 22)	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ (n = 69)	รับจ้าง ทั่วไป (n = 216)	อื่น ๆ (n = 132)
ทัศนคติ	$\bar{X}$	3.2795	3.1546	3.2616	3.3020	3.2552	3.3021
โดยรวม	S.D.	.4778	.5589	.5061	.4864	.4454	.5261
	ระดับการ แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้าน เนื้อหา	$\bar{X}$	3.4804	3.3359	3.4727	3.4908	3.4256	3.5076
	S.D.	.6115	.6451	.6587	.5569	.5626	.6171
วิชา	ระดับการ แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้าน ครูผู้สอน	$\bar{X}$	3.5262	3.2972	3.3471	3.5296	3.4141	3.4924
	S.D.	.5804	.6431	.6258	.6070	.5511	.6228
	ระดับการ แปลผล	ดี	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้าน กิจกรรม	$\bar{X}$	3.2143	3.1731	3.2890	3.2961	3.2246	3.2495
	S.D.	.6238	.6946	.6611	.5772	.5445	.6366
	ระดับการ แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ตัวแปร	อาชีพของผู้ปกครอง						
	ค่าสถิติ	ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ (n = 151)	นักธุรกิจ (n = 26)	ครู (n = 22)	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ (n = 69)	รับจ้าง ทั่วไป (n = 216)	อื่น ๆ (n = 132)
ด้าน	$\bar{X}$	2.7447	2.6496	2.7626	2.7182	2.8246	2.8089
สถานที่	S.D.	.5879	.7986	.7436	.6191	.5733	.6772
ระดับการ แปลผล	ระดับการ แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม กับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และกลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจะมีทัศนคติด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ทัศนคติโดยรวม	ชาย	339	157.2266	23.028	- 3.48**
	หญิง	279	163.8315	23.846	
ด้านเนื้อหาวิชา	ชาย	339	50.1799	8.651	- 5.35**
	หญิง	279	53.9391	8.750	
ด้านครูผู้สอน	ชาย	339	37.2537	6.351	- 3.41**
	หญิง	279	39.0251	6.523	
ด้านกิจกรรม	ชาย	339	44.6608	8.222	- 2.02*
	หญิง	279	46.0251	8.477	
ด้านสถานที่	ชาย	339	25.1622	5.217	.71
	หญิง	279	24.8423	6.000	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านกิจกรรมพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านสถานที่ ไม่พบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและอาชีพของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติ F-test ดังตาราง 12, 13 และ 18

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	MS	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2978.9020	992.9673	1.7801
	ในกลุ่ม	613	341947.8792	557.8269	
ด้านเนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	3	985.4196	328.4732	4.2428*
	ในกลุ่ม	613	47458.2660	77.4197	
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	134.6126	44.8709	1.0689
	ในกลุ่ม	613	25733.3874	41.9794	
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	150.4287	50.1429	.7165
	ในกลุ่ม	613	42896.7318	69.9784	
ด้านสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	118.1119	39.3706	1.2652
	ในกลุ่ม	613	19075.8298	31.1188	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านตัวครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสถานที่ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายคู่

		มากกว่า 4 ปี	2 ปี	4 ปี	น้อยกว่า 2 ปี
ประสบการณ์ในการเรียน					
วิชาภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	52.6494	52.1022	50.7170	48.3333
มากกว่า 4 ปี	52.6494	-	0.55	1.93	4.32*
2 ปี	52.1022		-	1.39	3.77*
4 ปี	50.7170			-	2.38*
น้อยกว่า 2 ปี	48.3333				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
มากกว่า 4 ปี, 4 ปี และ 2 ปี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา
มากกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำแนกตามระดับผลการเรียน

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	MS	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	52113.7885	13028.4471	27.0491**
	ในกลุ่ม	609	293408.6431	481.7876	
ด้านเนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	4	933.8791	2328.4698	36.2087**
	ในกลุ่ม	609	39162.9108	64.3069	
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4	2635.6200	658.9050	17.0950**
	ในกลุ่ม	609	23475.1504	38.5438	
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	4531.4384	1132.8596	17.9170**
	ในกลุ่ม	609	38505.9378	63.2281	
ด้านสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	4	225.2219	56.3055	1.7948
	ในกลุ่ม	609	19104.7781	31.3707	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมกับด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอนและด้านกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านสถานที่ไม่แตกต่าง ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังตาราง 15 - 18

ตาราง 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม จำแนกตามระดับผลการเรียนเป็นรายคู่

ระดับผลการเรียน						
		4	3	2	1	0
	$\bar{X}$	174.43	165.93	154.18	151.83	150.83
4	174.43	-	8.5*	20.25*	22.6*	23.6*
3	165.93		-	11.75*	14.1*	15.1*
2	154.18			-	2.35	3.35
1	151.83				-	1.00
0	150.83					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3, 2, 1, 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผลการเรียนเป็น 3 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเป็น 2, 1, 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา
จำแนกตามผลระดับการเรียนรู้เป็นรายคู่

ระดับผลการเรียน	$\bar{X}$	4	3	2	1	0
		57.6331	54.6864	49.5366	48.1656	47.4167
4	57.6331	-	2.95*	8.10*	9.47*	10.22*
3	54.6864		-	5.15*	6.52*	7.27*
2	49.5366			-	1.37	2.12
1	48.1656				-	0.75
0	47.4167					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3, 2, 1, 0 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 มีทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 2, 1, 0 อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน
จำแนกตามระดับผลการเรียนเป็นรายคู่

ระดับผลการเรียน						
		4	3	2	1	0
	$\bar{X}$	41.3165	39.1610	36.8780	36.4440	35.9554
4	47.3165	-	2.16*	4.44*	4.87*	5.36*
3	39.1610		-	2.28*	2.72*	3.21*
2	36.8780			-	0.43	0.92
1	36.4440				-	0.49
0	35.9554					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอนมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3, 2, 1, 0 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 มีทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอนมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 2, 1, 0 อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านกิจกรรม
จำแนกตามระดับผลการเรียนเป็นรายคู่

ระดับผลการเรียน	$\bar{X}$	4	3	2	1	0
		49.4388	47.0169	43.3659	43.0191	42.0833
4	49.4388	-	2.42*	6.07*	6.41*	7.35*
3	47.0169		-	3.65*	4.00*	4.93*
2	43.3659			-	0.35	1.28
1	43.0191				-	0.94
0	42.0833					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3,
2, 1, 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3
มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่มีระดับ
ผลการเรียนเป็น 2, 1, 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	MS	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1468.3202	293.6640	.5238
	ในกลุ่ม	610	341989.6392	560.6388	
ด้านเนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	5	243.9532	48.7906	.6163
	ในกลุ่ม	610	48289.7594	79.1635	
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	5	308.4043	61.6829	1.4790
	ในกลุ่ม	610	25440.9364	41.7065	
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	105.2400	21.0480	.2990
	ในกลุ่ม	610	42943.3948	70.3990	
ด้านสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	5	116.7105	23.3421	.7442
	ในกลุ่ม	610	19134.0152	31.3672	

จากตาราง 19 พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ในบทนี้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า วิธีการในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาค้นคว้า อภิปราย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียนและอาชีพของผู้ปกครอง

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จำกัด 11 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมคันทรียา โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนหอวัง โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนราชวินิตบางเขน โรงเรียนสีกัน โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 6,767 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จาก 11 โรงเรียนคือ โรงเรียนมัธยมคันทรียา โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนหอวัง โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนราชวินิตบางเขน โรงเรียนสีกัน โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 627 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โรงเรียนที่มี 8 - 14 ห้องเรียน สุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้อง โรงเรียนที่มี 15 ห้องเรียนขึ้นไป สุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแยกทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสถานที่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 หาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ประสิทธิภาพในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง โดยการนำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับผลการเรียนและอาชีพผู้ปกครอง โดยใช้สถิติ F-test

สรุปการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา สรุปผลการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อแยกแต่ละด้านพบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี ส่วนด้านกิจกรรม และด้านสถานที่นักเรียนทั้งชายและหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนมากกว่า 4 ปี มีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาในระดับที่ดี เมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 จะมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับทัศนคติที่ดี นอกจากนั้นนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนเป็น 4 จะมีทัศนคติโดยรวมกับด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมอยู่ในระดับที่ดี เมื่อแยกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และกลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีทัศนคติด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสถานที่พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอนและด้านกิจกรรมดีกว่านักเรียนชาย

4. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ปี, 4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชาดีกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี

5. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านสถานที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม ทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม ดีกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3, 2, 1 และ 0 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม ทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนเป็น 2, 1 และ 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม และทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอนและสถานที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อแยกแต่ละด้านพบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี ส่วนด้านกิจกรรม และด้านสถานที่นักเรียนทั้งชายและหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนมากกว่า 4 ปี มีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาในระดับที่ดี เมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 จะมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา และด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับทัศนคติที่ดี นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนเป็น 4 จะมีทัศนคติโดยรวมกับด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมอยู่ในระดับที่ดี เมื่อแยกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และกลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีทัศนคติด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับที่ดี

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับเดียว ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน ระดับความคิด ความสนใจจึงไม่แตกต่างกันมากนัก และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 3 ซึ่งเรียนเนื้อหาวิชาใกล้เคียงกัน ระบบการเรียนการสอน และการวัดผลแบบเดียวกัน แม้จะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระบบเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาล้วนคล้ายคลึงกัน ทัศนคติจึงไม่แตกต่างกัน และการที่ทัศนคติที่วัดได้อยู่ในระดับปานกลางน่าจะเป็นเพราะ นักเรียนอาจพยายามที่จะตอบแบบสอบถามแบบกลาง ๆ ไม่แสดงออกทางความคิดอย่างเต็มที่โดยเฉพาะคำตอบในทางลบ อย่างไรก็ตามในการวัดทัศนคติไม่สามารถที่จะบอกสาเหตุที่แน่นอนได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุที่แท้จริง ดังที่ วัฒนา ศรีสัตย์ว่าจา

(2534 : 65 - 66) ได้กล่าวถึงข้อเสียของการวัดทัศนคติโดยใช้แบบสอบถามว่า ผู้ตอบอาจไม่ตอบด้วยความจริงใจ ไม่ทราบถึงสาเหตุที่มาของทัศนคติควรใช้ควบคู่กับเทคนิคอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง

นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม ดีกว่านักเรียนชาย สอดคล้องกับ ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาทัศนคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนหญิงมีความพอใจ ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการศึกษามากกว่านักเรียนชาย และสอดคล้องกับ เปรมจิต เอกธรรมชลาลัย (2531 : 151) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเด็กชาย และเด็กหญิงในวัยนี้ว่า เด็กหญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่าชาย ความสนใจทางด้านภาษาของเด็กหญิงจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าชาย ส่วนทัศนคติในด้านสถานที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน

3. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 4 ปี, 4 ปี และ 2 ปี มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชาดีกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี แสดงว่า ระยะเวลาในการเรียนหรือประสบการณ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักเรียนมีประสบการณ์มากขึ้น นักเรียนจะเกิดความรู้ความเข้าใจ และทราบซึ่งกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็ใกล้เคียงกับเนื้อหาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 นอกจากนี้การเรียนการสอนก็กระทำแบบค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้นตอน ส่วนนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยังคงเป็นสิ่งที่ใหม่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจใน

เนื้อหา และยังขาดทักษะพื้นฐานด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ กอบภาณุจน์ กับตพล (2530 : 74) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีพื้นความรู้ต่างกันมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนทัศนคติด้านสถานที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 และสอดคล้องกับ อวยชัย วัชรธรรม (2521 : 51) ซึ่งศึกษาเรื่อง การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในทางบวก นอกจากนี้ผลการศึกษาค้นคว้านี้ ยังพบอีกว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 4 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมมากกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน เป็น 3, 2, 1 และ 0 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเป็น 3 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม ทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมมากกว่านักเรียนที่มีระดับ ผลการเรียนเป็น 2, 1 และ 0 เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาทัศนคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนที่ผ่านมาสูง ชอบ พอใจ และตั้งใจเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่ผ่านมามากกว่า และเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่ผ่านมามากกว่า

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมกับทัศนคติด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สังคมทุกวันนี้ ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างมาก โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร คนทุกอาชีพต่างเห็นความสำคัญของ ภาษาอังกฤษ มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เมื่อบิดามารดา ผู้ปกครองต่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ ฉะนั้นทัศนคติของเด็กจึงเอนเอียงไปหาทัศนคติของบิดามารดา ซึ่งคลุกคลีกับเด็กมา ตั้งแต่เล็กจนโต ดังคำกล่าวของ สุชา จันทรเอน (2515 : 157) ที่ว่า บิดามารดามีอิทธิพล ในการสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก และตรงกับคำกล่าวของประมวญ ดิฉินสัน (2526 : 36)

ที่ว่า ลูกของเราจะเรียนได้ดีขึ้น เรียนได้เร็วขึ้นหรือมีวิธีเรียนต่างจากคนอื่น ย่อมขึ้นอยู่กับ การส่งเสริมอย่างเหมาะสมของพ่อแม่

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยนี้อาจนำมาประกอบการพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงในด้านการเรียน การสอนของครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียน
2. ครูผู้สอนควรสนใจเรื่องของทัศนคติ และควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กนักเรียนใน ด้านการทำงานและความประพฤติ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนด้านตัวครูผู้สอน
3. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการ เรียนเพื่อผลสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มอื่น ๆ ในสังกัดกรมสามัญ ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้ว่าจะแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
2. ควรมีการศึกษากลุ่มประกอบอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่น ลักษณะนิสัย แรงจูงใจ หรือแบบเรียนที่ใช้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ กอบกาญจน์ กัปปพล. การศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบเรียนต่างกัน และมีพื้นความรู้ต่างกัน. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. พิชญโลก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530. อัดสำเนา.
- ★ กมลรัตน์ หล้าสงวณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กฤษณา ศักดิ์ศิริ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครูพระนคร บำรุงสาส์น, 2530.
- ✓ จรัสสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจเจตคติและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการราชบัณฑิตยสถาน, สำนักงาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2522. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2522.
- สารลักษณ์ หินพรหมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- จรูญ วิรุฬรัตน์. สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาหน่วยที่ 1 - 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- ★ เฉลิมพล ศรีหงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- เดโช สนวนานนท์. บทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2512.
- ทองเรือน อมรัชกุล. หลักการแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : พิมพ์, 2528.

★ ทัศนีย์ เจริญเลิศ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาวมอญวิทยา อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร.
 ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2538. อัดสำเนา.

★ นภาพร เมษรักขานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2515. อัดสำเนา.

บุหงา วชิระศักดิ์มงคล. การแนะแนวเบื้องต้น. พิษณุโลก : ภาควิชาแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2516.

เปรมจิต เอกธรรมชลาลัย. จิตวิทยาพัฒนาการ. ลำปาง : ภาควิชาจิตวิทยา และ
การแนะแนว คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูลำปาง สหวิทยาลัยล้านนา 2531.

๑ ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ประสิทธิ์ บุญมา. "เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น," บทคัดย่อ
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2525 - 2526 : 31. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527.

ผกา บุญเรือง. "การแนะแนวเบื้องต้น," เอกสารคำสอนวิชาแนะแนว 301. ชลบุรี :
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน,
 2525.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา.
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์, 2529.

พนม ล้อมอารีย์. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.

พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง. "การแนะแนวเบื้องต้น," เอกสารคำสอนวิชาแนะแนว 301.
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน, 2525.

★ พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.

★ พงษ์นิ วรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2522.

○ พันธุ์ศรี สัทธชัย. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบ และด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

★ ไพบุลย์ อินทวิชา. หลักและวิธีการวัดเจตคติ. อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537.

วารินทร์ สายโอบเอื้อ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร, 2522.

วัฒนา พัทธราวิช. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2531.

○ วิชชุดา เตียวกุล. ผลการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

★ ภาณุ พูลศรี. ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัย และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับวิทยาลัยครูเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

○ วีระวัฒน์ พูลทวี. ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัย และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุโมวงศ์ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

★ ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์สที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

- สมบูรณ์ ชิตพงศ์. การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ☆ สุธา จันทรเฒ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จักรลสนิทวงศ์, 2515.
- ☆ สดกฤทัย มุขยวงศา. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- สุปรียา อันทิวโรทัย. ผลของการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ☆ สุวิทย์ วงษาไฮ. การศึกษาเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 10. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ☆ สุวิมล ว่องวานิช. สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ทัศนคติส่วนบุคคล และทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ☆ สาวนีย์ ศศิวิมล. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ☆ ศักดิ์ สุนทรเสณี. เจตคติ. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา, 2531.
- อวยชัย วยสุวรรณ. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- อาภา จันทรสกุล. ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

อรพิน แสงสว่าง. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.

ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก, 2536.

อัสสาเนา.

★ อัมพัน ทันสม. ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัสสาเนา.

Cowell M.D. and N.J. Entwistee. "The Relationships Between Personality Study Attitude and Academic Achivement I A Technical College," The British of Educational Psychology. 85 - 89 ; 1971.

Crow, Alice and Lester D. Crow. An Introduction to Guidance : Principle and Practice. New York : American Book Company, 1962.

Koivo, Anne Diblak. "The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement," Dissertation Abstracts International. 43 : 2624-A ; February, 1983.

Thornburg, Hershall D. "Attitudinal Determinents in Holding Drop Out in school," The Journal of Educational Research. 68 : 181 - 185 ; January, 1975.

Thurstone, L.L. Attitude Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons, 1964.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.

Zolic, Karen, Christopher I. Stone and Lehr Ellen. "Cognitive Behavioral Intervention in School Discipline : A Preliminary Student," The Personnel and Guidance Journal. 59 ; 1980.

ภาคผนวก

1. แบบสอบถาม
2. ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง เขียนชื่อโรงเรียน แล้วกรูณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง

1. โรงเรียน.....
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. นักเรียนเคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนมาเข้าเรียนชั้น ม.1
() น้อยกว่า 2 ปี () 2 ปี () 4 ปี () มากกว่า 4 ปี
4. ได้ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 เป็น
() 0 () 1 () 2 () 3 () 4
5. อาชีพของผู้ปกครอง
() ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() นักธุรกิจ () รับจ้างทั่วไป
() ครู () อื่น ๆ.....

คำชี้แจง กรูณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนเพียงข้อละช่องเดียวเท่านั้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมาก

- ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความคิด ความรู้สึก และ
แนวโน้มนวัตกรรมของนักเรียน และบางครั้งก็ไม่ตรง
กับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มนวัตกรรมของ
นักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
- ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มน
วัตกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมาก
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มน
วัตกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ด้านเนื้อหาวิชา</u>					
1.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหายุ่งยาก					
2.	วิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ					
3.	ภาษาไทยเสื่อมลงเพราะคนไทยต้องเรียน ภาษาอังกฤษ.....					
4.	ภาษาอังกฤษไม่สำคัญสำหรับข้าพเจ้า.....					
5.	เรียนภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด.....					
6.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทุกวัน.....					
7.	ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด.....					
8.	ข้าพเจ้าปรารถนาให้มีการเรียนวิชาภาษา อังกฤษน้อยลง.....					
9.	ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าไม่ต้องเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....					
10.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมเราจึงต้อง เรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ได้มี ประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้า.....					
12.	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในตอนเย็น.....					
13.	ข้าพเจ้าเตรียมอ่านบทเรียนวิชาภาษา อังกฤษล่วงหน้า.....					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
14.	ข้าพเจ้ามักหาโอกาสที่จะไม่เข้าเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ.....					
15.	ถ้าสามารถเลือกเรียนได้ ข้าพเจ้าจะไม่ เลือกวิชาภาษาอังกฤษ.....					
<u>ด้านตัวครูผู้สอน</u>						
1.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูภาษาอังกฤษมีความรู้ ความสามารถดี.....					
2.	ครูภาษาอังกฤษเป็นคนที่เอาแต่ใจไม่ยอม รับความคิดเห็นของนักเรียน.....					
3.	ครูภาษาอังกฤษเป็นคนเจ้าระเบียบ.....					
4.	ข้าพเจ้าไม่ชอบครูภาษาอังกฤษ.....					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูภาษาอังกฤษเป็นคน คล่องแคล่ว.....					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจถ้าได้ทราบว่าครูภาษา อังกฤษไม่มาหรือเข้าสอนไม่ได้.....					
7.	ครูภาษาอังกฤษพูดเร็วทำให้ฟังไม่เข้าใจ.....					
8.	ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงการทอ้งศัพท์กับครู ภาษาอังกฤษ.....					
9.	ข้าพเจ้ามักถูกครูภาษาอังกฤษทำโทษ.....					
10.	ข้าพเจ้าช่วยครูภาษาอังกฤษถืออุปกรณ์ การสอนด้วยความเต็มใจ.....					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
11.	ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่เข้าใกล้ครูสอน ภาษาอังกฤษ.....					
	<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u>					
1.	กิจกรรมที่ครูให้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ เหมาะสมดีแล้ว.....					
2.	การให้แบบฝึกหัดค่อนข้างมากเกินไปใน ชั่วโมงภาษาอังกฤษ.....					
3.	วิธีสอนของครูไม่ทันสมัยมีแต่หนังสือและ ไม้เรียว.....					
4.	การเปิดพจนานุกรมหาคำศัพท์เป็นกิจกรรม ที่เสียเวลามาก.....					
5.	ภาษาอังกฤษมีกิจกรรมที่สนุกสนาน.....					
6.	ถ้าวันไหนไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะสบายใจมาก.....					
7.	ข้าพเจ้าไม่ชอบการเปิดพจนานุกรมเพื่อ หาคำศัพท์.....					
8.	การท่องศัพท์เป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย.....					
9.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ครูภาษาอังกฤษสั่ง นักเรียนนำพจนานุกรมมาทุกชั่วโมง.....					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเมื่อถูกเลือกให้ทำ กิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ.....					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
11.	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษกำลังสอน.....					
12.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ.....					
13.	ข้าพเจ้าเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ล่วงหน้า.....					
14.	ข้าพเจ้าฝึกการสนทนาในวิชาภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน.....					
<u>ด้านสถานที่</u>						
1.	ห้องที่เรียนภาษาอังกฤษแคบเกินไปไม่สะดวกต่อการทำกิจกรรม.....					
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าแสงสว่างในห้องน้อยเกินไปทำให้ห้องไม่น่าเรียน.....					
3.	โต๊ะและม้านั่งไม่เหมาะกับกิจกรรม.....					
4.	ข้าพเจ้าอยากเปลี่ยนห้องเรียนเพราะห้องสกปรกหรือมีเสียงรบกวน.....					
5.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน.....					
6.	ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษในห้องที่สบายกว่านี้.....					
7.	ข้าพเจ้าอยากให้โรงเรียนเปลี่ยนโต๊ะและม้านั่งใหม่.....					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8.	ข้าพเจ้าตั้งใจจะเสนอให้ครูเปลี่ยนสถานที่ เรียนบ้าง.....					
9.	ข้าพเจ้าออกนอกห้องบ่อย ๆ เพราะใน ห้องเรียนร้อนและอึดอัด.....					

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ด้านเนื้อหาวิชา		ด้านครูผู้สอน		กิจกรรม การเรียนการสอน		ด้านสถานที่	
ข้อ 1.	2.93	ข้อ 1.	2.67	ข้อ 1.	4.33	ข้อ 1.	3.33
2.	2.79	2.	5.01	2.	2.14	2.	4.27
3.	2.03	3.	5.32	3.	4.32	3.	2.58
4.	2.63	4.	6.15	4.	4.65	4.	4.49
5.	4.91	5.	3.39	5.	3.79	5.	3.23
6.	3.00	6.	4.51	6.	5.98	6.	3.31
7.	3.18	7.	2.48	7.	4.94	7.	2.12
8.	5.69	8.	3.72	8.	4.65	8.	2.08
9.	4.82	9.	2.94	9.	6.39	9.	3.65
10.	2.46	10.	3.17	10.	7.01		
11.	3.85	11.	5.23	11.	2.94		
12.	4.97			12.	6.22		
13.	4.97			13.	2.18		
14.	4.75			14.	3.75		
15.	5.74						

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุกัญญา เจริญวัลย์

วัน เดือน ปีเกิด 16 เมษายน 2503

ที่อยู่ปัจจุบัน 221/24 ซ. วัดอัมพวา ถ. จรัลสนิทวงศ์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518 มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสุริยวงศ์ กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2525 ป.กศ.สูง วิทยาลัยครูสวนสุนันทา (เอกภาษาอังกฤษ)

พ.ศ. 2533 ค.ม. วิทยาลัยครูจันทระเกษม (เอกภาษาอังกฤษ)

พ.ศ. 2540 กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร